

да е пристигнѣла на мѣстоназначението, само тогава, ако прѣвозвачтъ е упълномощенъ за това съгласно чл. 395-й.

Чл. 398. Шомъ стоката е пристигнѣла на мѣстоназначението си, указаниятъ въ товарителницата приемачъ, слѣдъ като испълни явствующитѣ отъ нежъ задѣлжения, има право въ свое собствено име да осжществи противъ прѣвозвача правата, които се основаватъ на договора за прѣвозванието, особено да го застави да прѣдаде товарителницата, освѣнъ ако прѣди подаванието на иска, съгласно чл. 395-й, е дадена противна заповѣдь.

Въ това отношение е безразлично, да ли обозначениятъ приемачъ дѣйствува отъ свое име или за смѣтка на другито.

Чл. 399. Съ приеманието на стоката и на товарителницата приемачтъ е длъженъ да удовлетвори прѣвозвача съгласно товарителницата.

Чл. 400. Ако лицето, което е указано за приемачъ на стоката, не може да се намѣри или откаже да приеме стоката, или ако се породи споръ относително приеманието или състоянието на стоката, заинтересуваната страна има право да иска да се засвидѣтелствува състоянието на стоката чрѣзъ вѣщи людѣе по реда за обезпечение на доказателствата.

При това, сждилището въ мѣстото на прѣдаванието може, по просбата на заинтересуваната страна, да опрѣдѣли, щото стоката приврѣменно да се внесе въ публично влаглище или да се даде на съхранение на трето лице и, за удовлетворението възнаграждението или другитѣ взимания на прѣвозвача, да се продаде на публична проданъ стоката или частъ отъ нежъ.